

РЕШЕНИЕ

№ 4176

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20221110159543 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба, подадена от К. П. Г. срещу „Топлофикация София“ ЕАД, с която са предявени отрицателни установителни искове с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК с искане да се признае за установено спрямо ответника, че ищецът не му дължи сумата от 1216,65 лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.12.2008г. до 28.02.2013г. за имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Христо Смирненски“, бл. 41А, вх. В, ап. 56, аб. № ***** и сумата от 2216,20 лева, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 01.02.2009г. до 15.08.2022г.; сумата от 502,16 лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2016г. до 30.04.2017г. за същия имот и сумата от 443,12 лева, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 01.07.2016г. до 15.08.2022г. /съгласно уточнение на иска, извършено с молба от 16.10.2023г. и допуснато с протоколно определение от 31.10.2023г./.

В частта за разликата над общия размер на главницата от 1718,18 лева до пълния предявен размер от 3540,32 лева и за периода от 01.03.2013г. до 30.04.2016г., както и в частта за разликата над общия размер на мораторната лихва от 2659,32 лева до пълния предявен размер от 2968,72 лева производството по делото е прекратено на основание чл. 299, ал. 2 ГПК с протоколно определение от 31.10.2023г., влязло в сила на 18.11.2023г. В тези части дължимостта на вземанията вече е отречена с влезли в сила решения, а именно Решение № 176591 от 24.07.2019г. по гр.д. № 66728/2017г. по описа на СРС, 64-ти състав, и Решение № 265677 от 05.08.2021г. по в.гр.д. № 276/2020г. по описа на СГС, II-г въззивен състав.

В исковата молба се твърди, че ответникът претендира от ищеца процесните суми, за

което била издадена фактура № 0080451336 от 30.04.2017 г. Подробно аргументира, че не дължи процесните суми поради липса на облигационно правоотношение между страните и изтекла погасителна давност. Сочи, че не се намира в облигационни отношения с ответника. Моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът излага, че с ищеца се намират в облигационни отношения, за доказване на които прави доказателствени искания. Твърди, че ищецът е собственик на имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Христо Смирненски“ бл. 41А, вх. В, ет. 5, ап. 56. Оспорва иска за недължимост на сумите поради изтекла давност като недопустим поради липса на правен интерес. В случай че се приеме същият за допустим, признава иска като основателен. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Исковата молба е редовна, а предявените с нея отрицателни установителни иски /в посочената по-горе част/ са процесуално допустими.

По предявените отрицателни установителни иски, ищецът следва да установи наличието на правен интерес от предявения иск, т.е. че ответното дружество е начислило на ищеца претендираните суми.

В доказателствена тежест на ответника е да докаже наличието на обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

Правният интерес от предявяването на отрицателен установителен иск, като абсолютна процесуална предпоставка за неговата допустимост съгласно чл. 124, ал. 1 ГПК, е налице тогава, когато ответникът по иска претендира отричаното от ищеца право. От значение за допустимостта на иска са действията на ответника по предявяване на претенции срещу ищеца, осъществени извън съдебното производство. Ако ответникът се защитава срещу иска чрез доказване съществуването на отреченото право, то не е налице съмнение по въпроса, че ответникът претендира това право и липсва необходимост ищецът да доказва правния си интерес. Отричането, че съществува спор по предмета на делото, включително признаването на иска в хода на производството или на отделни правнозначими факти по делото, не водят до отпадане на правния интерес от него, когато ответникът е предявил оспорената претенция извънсъдебно. В този смисъл е и практиката на Върховния съд, изразена в Решение № 43 от 1.ІІ.1990 г., ІІ г. о., както и по-новата съдебна практика, изложена в Определение № 95 от 22.02.2018 г. на ВКС по ч. гр. д. № 510/2018 г., ІV г. о., ГК, според която ответникът не може да предизвика прекратяване на делото с изявленията си и процесуалното си поведение. Също така в съдебната практика няма колебание по въпроса, че длъжникът по вземанията не е длъжен да чака кредитора да предяви съдебни претенции срещу него, за да се позове на изтекла погасителна давност, а може да стори това чрез предявяване на отрицателен установителен иск. В този случай предмет на установяване не е несъществуването на материалното право, а несъществуването на притезанието – правото на кредитора да

предяви вземането по съдебен ред и да го изпълнява принудително – т.е. предмет на иска е установяване, че вземането не се дължи. В този смисъл изложените от ответника аргументи за недопустимост на исковете, основани на чл. 118 ЗЗД, са неоснователни.

В конкретната хипотеза страните не спорят и с окончателния доклад по делото съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следните обстоятелства: че „Топлофикация София“ ЕАД е начислила и претендира от ищеца процесните суми.

С оглед безспорното начисляване от страна на ответното дружество на процесните задължения, за ищеца е налице правен интерес от предявените отрицателни установителни искове за тяхната недължимост.

На първо място, наведеният от ищцата довод за липса облигационно правоотношение между страните е неоснователен. От приетия Нотариален акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден недвижим имот за мероприятия по ЗТСУ № 156, том IV, дело № 756/1984г. от 22.02.1984г. се установява, че ищцата К. П. Матеева е придобила правото на собственост върху процесния имот, а именно апартамент № 56, находящ се в гр. София, ж.к. „Христо Смирненски“, бл. 41А, вх. В, ет. 5. Следователно на основание чл. 153, ал. 1 ЗЕ /resp. пар. 42 /отм./ от ДР на ЗЕ/, ищцата е потребител на топлинна енергия за процесния имот през процесните периоди в качеството ѝ на собственик на имота.

Относно възражението за изтекла погасителна давност, най-новото процесно задължение за главница за доставена топлинна енергия е за месец 04.2017г., поради което тригодишната погасителна давност за него е изтекла още през 2020г. След като най-новото процесно задължение за главница е погасено по давност, то давността е изтекла по отношение на всички процесни задължения за главница, а съгласно чл. 119 ЗЗД, с погасяване на главницата се погасяват и вземанията за мораторни лихви върху нея, независимо дали давността за лихвите е изтекла. Ответникът, който носи доказателствената тежест, не е релевирали доказателства за спиране или прекъсване на давността. Ето защо съдът намира, че процесните вземания са изцяло погасени по давност, поради което предявените отрицателни установителни искове са основателни и следва да бъдат уважени.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски има единствено ищцата. Искането на ответника за възлагане на разноските в тежест на ищеца на основание чл. 78, ал. 2 ГПК е неоснователно, тъй като ответникът е оспорвал предявените искове както с отговора на исковата молба, така и в проведеното на 12.12.2023г. открито съдебно заседание. Ищцата не е сторила разноски, но е била представлявана безплатно от адв. Н. К. на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв съгласно представения Договор за правна защита и съдействие и декларация на ищцата. За безплатната защита е претендирано възнаграждение в размер на 600 лева, което не се явява прекомерно. С оглед частичното прекратяване на производството, на адв. К. следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение съобразно останалата разгледана и уважена част от исковете в размер на 403,57 лева. На следващо място ищцата е била

освободена от внасяне на държавна такса по делото, поради което и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза и по сметка на съда сумата от 175,12 лева, представляваща държавна такса по разгледаните и уважени искове.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените отрицателни установителни искове с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, че К. П. Г., с ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Христо Смирненски“, бл. 41А, вх. В, ап. 56, не дължи на „Топлофикация София“ ЕАД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, сумата от **1216,65 лева**, представляваща главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.12.2008г. до 28.02.2013г. за имот, находящ се в гр. София, ж.к. „Христо Смирненски“, бл. 41А, вх. В, ап. 56, аб. № ***** и сумата от **2216,20 лева**, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 01.02.2009г. до 15.08.2022г.; сумата от **502,16 лева**, представляваща главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2016г. до 30.04.2017г. за същия имот и сумата от **443,12 лева**, представляваща мораторна лихва върху тази главница за периода от 01.07.2016г. до 15.08.2022г.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на адв. Н. К., САК, с адрес: гр. София, ул. „Три уши“ № 1, офис 2, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв. сумата от **403,57 лева**, представляваща възнаграждение за безплатно представителство по делото на К. П. Г..

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза и по сметка на Софийски районен съд сумата от **175,12 лева**, представляваща държавна такса по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____